Eurajoen ohitustie, luonnonympäristön nykytila **Muistio 18.10.2018**

Menetelmät

Eurajoen ohitustien suunnittelualueelle tehtiin maastokäynti 15.10.2018 (Satu Laitinen/Ramboll). Maastokäynnin yhteydessä alueella havainnoitiin luonnonsuojelulain 29 §, metsälain 10 § ja vesilain 2 luvun 11 § mukaisia tai muuten huomionarvoisia luontotyyppejä, luontodirektiivin liitteessä IV (a) tai lintudirektiivin liitteessä I mainituille lajeille sekä uhanalaisille lajeille soveliaita elinympäristöjä. Alue kuvioitiin karkeasti puuston ja kasvillisuustyyppien perusteella.

Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajien elinympäristöt

Suunnittelualueella ei ole liito-oravan elinympäristöksi soveltuvaa järeää kuusikkoa. Avohakkuita ja taimikoita on runsaasti ja jäljellä olevat varttuneet metsät ovat mäntyvaltaisia. Liito-orava voi nykyhetkellä käyttää suunnittelualueen metsiä lähinnä läpikulkuun. Alueella ei sijaitse myöskään viitasammakon lisääntymisympäristöksi soveltuvia reheväkasvuisia kosteikoita tai saukon lisääntymis- ja levähdyspaikaksi soveltuvaa läpi talven sulana pysyvää koskipaikkaa. Lepakoille hyvin soveltuvaa ruokailualuetta on lähinnä joenvarressa. Osa alueen rakennuksista soveltuu mahdollisesti lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi.

Linnusto

Tielinjauksen alueelle tehdyssä luontoarvojen perusselvityksessä (Suomen Luontotieto 2009) alueella havaittiin lintudirektiivin liitteen I lajeista palokärjen ja pyyn reviirit. Osa alueen metsistä on edelleen näille lajeille soveliasta pesimäympäristöä. Maastokäynnin yhteydessä havaittiin alueella kaksi vaarantuneeksi (VU) luokiteltua lintulajia, hömötiainen ja töyhtötiainen, joille alueen varttuneet männiköt ovat soveliasta pesimäympäristöä.

Huomionarvoiset luontotyypit

Alueen metsät ovat mäntyvaltaisia ja voimakkaasti hoidettuja ja maaperä on ojitettua. Suunnittelualueella ei havaittu luonnonsuojelulain, metsälain tai vesilain mukaisia luontotyyppejä. Alueella on paikoin kalliopaljastumia ja hyvin pienialaisia puuttomia soistumia, mutta ne eivät puustonsa ja kokonsa puolesta täytä metsälain erityisen tärkeiden elinympäristöjen kriteerejä. Joenvarressa on kapealla kaistaleella tuoretta lehtoa, mutta se rajautuu molemmin puolin jokea peltoon ja on voimakkaasti kulttuurivaikutteista.

Kasvillisuuskuviot

Kuvio 1. Kulttuuriympäristö. Kuviolla on peltoa, pihapiirejä, joutomaata, tienpientareita ja lehtipuuvaltaisia peltosaarekkeita. Joenvarressa on kapea kaistale kulttuurivaikutteista tuoretta lehtoa, jonka puustoon kuuluu järeää tervaleppää, haapaa ja koivua.

Kuvio 2. Kuivahkon puolukkatyypin kankaan (VT) varttunut/järeä männikkö. Sekapuuna on vaihtelevasti kuusta ja koivua, runsaimmin alueen eteläisimmässä osassa valtatie 8:n varressa. Ojitetuilla alueilla metsätyyppi on enimmäkseen puolukkaturvekangasta. Harvakseltaan on lohkareikkoa, poronjäkäläpeitteisiä kalliopaljastumia ja puuttomia hyvin pienialaisia soistumia, jotka ovat tyypiltään lähinnä tupasvillarämeitä.

Kuvio 3. Kuivahkon kankaan (VT) mäntytaimikko/nuori männikkö. Metsätyypit ja maaperä kuten kuviolla 2.

Kuvio 4. Avohakkuu. Osaan hakkuualoista on jätetty siemenpuumäntyjä.

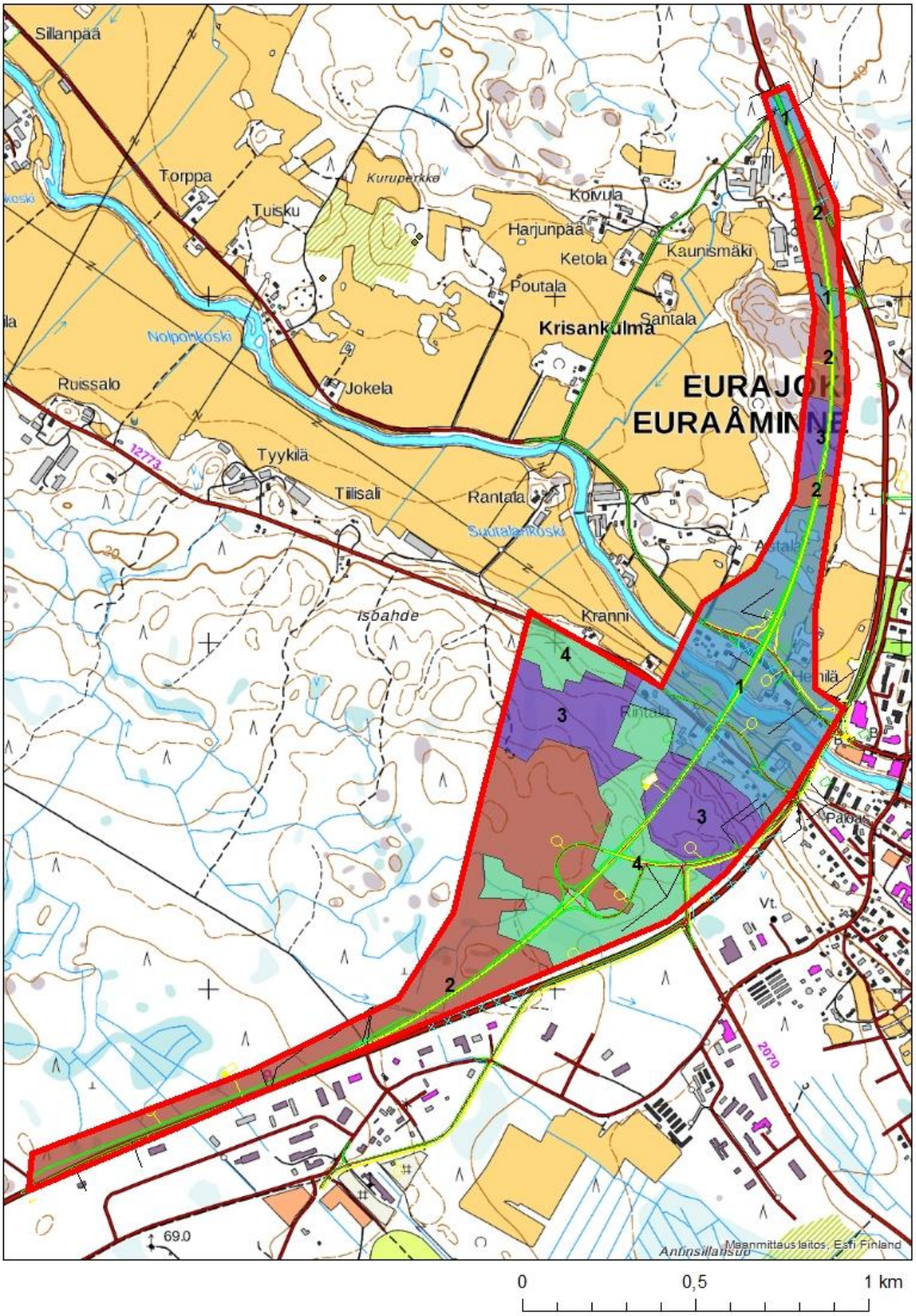

Kuva 1. Kuviokartta.

Kuva 2. Joenvartta tielinjauksen kohdalla kuviolla 1.

Kuva 3. Peltoaukea tielinjauksen kohdalla joen pohjoispuolella kuviolla 1.

Kuva 4. Kuivahkon kankaan järeää männikköä suunnitellun liittymän lähellä kuviolla 2.

Kuva 5. Kuviolla 2 Krisankulman lähistöllä sijaitseva kallioalue, jota tielinja sivuaa sen itäosassa.

Kuva 6. Pienialainen tupasvillaräme tielinjan pohjoisosassa kuviolla 2.

Kuva 7. Kuivahkon kankaan nuorta männikköä tielinjan pohjoisosassa kuviolla 3.

Kuva 8. Vanhan Rintalan tilan eteläpuolella sijaitseva tuore avohakkuu kuviolla 4.

Kuva 9. Kuvion 4 siemenpuuasentoon hakattua metsää suunnitellun liittymän lähellä.